

Biggi zmáčkla brzdy, až ji to málem vymrštilo ze sedla. Srdce jí bušilo jako o závod. Cítila ho až v krku.

„Zastavte!“ vykřikl hluboký chraplavý hlas.

Biggi zalapala po dechu, chtěla něco říct, ale nedokázala ze sebe vydat ani hlásku.

„Co jste pohledávala v té vile?“ chtěl vědět hlas.

„Já... tedy moji kamarádi...“ koktala Biggi. Jednou rukou si zacláněla oči, aby neoslepla.

Nechápala, kdo by to mohl být. Byl to ten neznámý týpek z vily? Jak je možné, že teď stojí najednou před ní? Nikdo ji přece nepředjel.

„Tak mluvte!“ požadoval hluboký hlas. Zněl nějak zvláště a nepřírozně.

Biggi si vybavila ty nejdivočejší historky o rodině Robinsových. Prý to byli mimozemšťané. Jak jinak by mohli tak rychle zmizet.

Vrátili se snad? Nebo teď ve vile bydleli další návštěvníci z vesmíru?

